

[Krag.]

Statens Ejendomme, der er indtegnet i Statsbrandforsikringsfonden, undtages, synes jeg heller ikke der er noget besynderligt i. Der maa Staten selv bære og kan selv bære Risikoen, og det gælder ogsaa for saadanne Statsbygninger, som det ogsaa er sagt i Bemærkningerne, hvortil der i mange Tilfælde knytter sig en ganske særlig Risiko, som Staten naturligvis selv maa bære. De kommunale Bygninger er, forstaar jeg, ikke undtaget fra Forsikringen i visse Tilfælde. Jeg synes i Grunden ikke, det vilde være urimeligt, om man undtog Gasværker, Elektricitetsværker og Vandværker, som jo er ganske overordentlig udsatte, og i hvis Genopbygning det forekommer mig, at Samfundet som Helhed maa være i den Grad interesseret, at det vil være en Statsopgave. Undtog man disse, vilde det jo i Virkeligheden, i hvert Tilfælde inden for de Forsikringsforbund, som omfatter Hovedstaden og Købstæderne, utvivlsomt formindske Risikoen og Byrden i ikke uvæsentlig Grad.

Jeg ser i det Bilag 2, som følger Lovforslaget, nemlig den svenske Forsikringsinspektions Skrivelse til Regeringen af 7. September 1939, at denne Institution er af den Formening, at for Jordbrugsbygningers Vedkommende burde der ogsaa gøres en Undtagelse for Forsikringen. Disse Bygningsejeres Betryggelse mod Krigsskade burde være en Statssag. Jeg gaar ud fra, det ogsaa er overvejet inden for Udvalget, og at man ikke har kunnet slutte sig til dette Punkt i den svenske Betragtning, og det har altsaa heller ikke Ministeren ment at kunne, og jeg skal ikke fremsætte nogen afgørende Indsigelse derimod.

Ogsaa er det vel overvejet, at Ejendommene fordeles i 4 Forsikringsforbund, omfattende Risici af en vis fælles Karakter. Jeg synes, det er rimeligere og rigtigere end den Tanke, som i den svenske Indstilling har været fremme, at man skulde dele Risikoen efter den Anvendelse, som gøres af den paagældende Bygning, altsaa Beboelsesbygninger for sig selv, industrielle Bygninger for sig selv. Jeg tror, at det, som her er foreslaaet, er langt at foretrække, og det er jo ogsaa naturligt at ordne sig paa den Maade, fordi man derved knytter Forsikringsforbundene paa naturlig Maade til hele den danske Brandforsikringsselskabs-Organisation.

Naar det nu foreslaas, at Bygninger, som ejes af Andelselskaber, og som er beliggende i Byer, ikke gaar ind under det Forsikringsforbund, som omfatter Købstæ-

derne, men under det Forsikringsforbund, hvori Ejerne i øvrigt indgaar, synes det mig nok at være en vis Inkonsekvens, der her har fundet Udtryk, men det er maaske en Sag, som, inden Lovforslaget forlader den høje Rigsdag, kan blive Genstand for Overvejelse.

Det er jo ogsaa en ny Side ved denne Sag, at man gennem den foreslaede Ordning undgaar Etableringen af et omfattende administrativt Apparat, thi først efter Kri-gen knyttes der til de 4 Forbund Forvaltningsnævn, som træder i Virksomhed, hvis Skade er opstaaet inden for det paagældende Omraade. Derimod er jeg ikke sikker paa, at disse Forvaltningsnævn, saadan som det foreslaas, bør have fælles Formand. Det vil let forsinke Behandlingen af Sagerne, som det jo er i alles Interesse snarest gørligt at faa færdigbehandlet, baade af Hensyn til de skadelidte — og der er da ogsaa i § 11 givet den rigtige Bestemmelse, at et Forsikringsforbund kan optage Laan, hvad der utvivlsomt ogsaa vil blive nødvendigt, hvis betydende Skade skulde indtræde — og af Hensyn til den Forøgelse af Bidragsbeløbene, som følger af Forrentning af Erstatningsbeløb, der ikke er kommet til Udbetaling. Jeg tror derfor, at de forskellige Forvaltningsnævn burde arbejde uafhængigt af hinanden og saa naturligvis som Baggrund derfor etablere et nøje Samarbejde mellem Formændene. Det vilde efter min Opfattelse i høj Grad fremme Opgavens Løsning.

Det er altsaa inden for hvert enkelt Forbund alene Bygningsejerne, som Erstatningsbeløbene paalignes med indtil 5 pCt. af Forsikringssummen, at betale med indtil $\frac{1}{4}$ pCt. halvaarlig. Disse 5 pCt. andrager, saaledes som ogsaa Ordføreren for Socialdemokratiet (J. Chr. Jensen) har nævnt, et meget stort Beløb, mellem 700 og 800 Mill. Kr., og det vil altsaa yde fuld Dækning, hvis der ikke sker saa omfattende Skade, at visse Dele af Landet bliver fuldkommen ødelagt. Men nægtes kan det ikke, at det er slet ikke en helt ringe Byrde, der her paalægges Bygningsejerne inden for hvert enkelt Forbunds Omraade, hvis omfattende Skade sker. Derfor er det heller ikke unaturligt, om man fra visse Sider anstiller den Betragtning, at Bidragspligten er for snævert fordelt. Nu nævnte den højtærede Minister — og jeg forstod, at den ærede socialdemokratiske Ordfører var inde paa den samme Betragtning — Realkreditinstitutionerne, der, som den højtærede Minister udtrykte det, i allerhøjeste Grad er interesserede i en Lov som denne. Ja, det er jo klart, vi er